

אותו ואת בנו פרק חמישי הולין

פב

עין משפט
גזירה

בז א מ"ה פ"ה מלכות
זוהי הלכה ט'
בז ב מ"ה ט"ז ס"ג ו'
בז ב מ"ה ט"ז ס"ג ו'

ז' ג מ"ה פ"ה מלכות
זוהי הלכה ט'
בז ב מ"ה ט"ז ס"ג ו'
בז ב מ"ה ט"ז ס"ג ו'
בז ב מ"ה ט"ז ס"ג ו'

בז ב מ"ה ט"ז ס"ג ו'
בז ב מ"ה ט"ז ס"ג ו'

הגנה

הגנה
הגנה
הגנה

שיטה מקובצת
הגנה
הגנה

הגהות הב"ח
הגנה
הגנה

הגנה
הגנה

גליון הש"ס
הגנה
הגנה

הגהות מהר"ב
הגנה
הגנה

ואמר ריש לקיש אומר היה רבי שמעון פרה נפרדת. אם מלא נאה
סימנה אפילו על צד מערכה אפילו שחמה כהלכה על מערכת של
עלים שהיא נשחמת עליה כדלמרי' במת' פרה (פ"ג מ"ט) וקסדר ר"ש
כל העמוד לפדות כפדוי דמי וקרינא זיה שחמה יכול להחילו וחי
קשיא למה לו בלדות קוממה היא גופה
תורה אור

מטמאה חרס ונגרים מפרשין כ"צ *
בכריתות בפרק דס שמיטה (דף כ"א):
בגן נצר שחמה בפרק דס שמיטה (דף כ"א):
בגן נצר שחמה ליה אובל מנערך בדי
בגן ומקבל האי בגן קוממה אם
יגע בטמאה ומטמא שאר אולין וחי
לא אובל הוא לא מקבל האי בגן
קוממה דליה זיה שיעורא וכי עגו

זיה אולין אחריני טהורים הן שאינם
נוטעין *בבבליה אלא בבבליה *אובל
מטמא. לא נשית במשמיטין *ופרש
בפרק דס שמיטה חולין אלא חייב
באכרה מחייב זה שחמה ומתמם:
הכי נפרשין אמר ריש לקיש א"ר ינאי
עגלה ערופה אינה משנה: וה"ל

ינאי. בקדושין (ב) ובכריתות בפרק
בבבליה (דף ט"ז): *בבבליה מחייבין לאסרת:
בבבליה בני הישיבה: *לפרוי מטרע.
ק"ל בקדושין בהא"ש מקדש (דף ט"ז):
דלסורין בהא"ש: משנת שמיטה.
והסרת שחמה אכל המטמאה מותרת
דכתיב (ויקרא יד) ושלא את הלפור
החיה וגו' ולא אמרה טורה שלא
לתקלה: משנת קמה. ושמיטין
נאסרות עד שיעלה: נגמר קמה

בה' פה * מה עגלה ערופה שנאמר
בה' קמה (בכריתות כ"א) ונקחו זקני העיר
היא עגלה בק"ל *לסורה מחיים אף
ולקח למטה שתי לפרים חיות
(ויקרא יד) אסורות מחיים ומתו עגלה
ערופה יש לה גבול ליאסר בירידתה
לנחל חיות אכל אלו חיות בן מטמא
מלקחה ועד שמיטה וכוון דלאסרות
מחיים על כרחין משנת לקמה:
אלא. הא חירולא דמתחין אינה משנה
לאו ריש לקיש אמרה אלא ר' יוחנן
אמרה דלר"ש בן לקיש מיטמא

מחיים והא דתנן תלך ותדעה בעד
מקטינן ב' בכריתות ומקמינן לה
כתנאי *לפני דיעא תנן. הא דקתי
לאו לפני איסור והיטר, שאם רלה
הקני לשחוט ראשון והראשון ימסין
עד מתר מתר אכל דין הוא אם בלו
לכ"ד שבה האחד לשחוט ומחירו
אומר אני לרין יותר מחך אתו אומרים
למה הלוקח ראשון ישחוט שכל
מנה כן לקח שאלו לא מכהר בעל הבית לשני ועכ"ל לעגלו היה
הלוקח שחמה וכן שנינו בבבבליה פ"ה הלוקח מבכ"ב הוא קודם
לבע"ב *שעל מנה כן לקח: דלא עבד איסורא. שהקדים בעגלו
שלא יבא לידי איסור: *שכ"ר. יש לו ריוח שזכיל היום נצר:
מתני' והח"כ שחמה סופג את הארבעים. ואין כולן שמיטה
איסור אלא אחת ובגמרא לייף דבט וואו נמי חייב: שחמה
ואת בטה ואחר כך את בטה. יש כולן שמי אורו ואת בטה
ואת בטה ואת בטה. אין כולן עדיין איסור ואח"כ שחמה את בטה
מסוס בטה של ז' שכ"ר נשחמה: סופג ארבעים. דמד לורו הוא
והוא הפדירה וחד משנה: שמונים. וטעמא דטומאה מפרש בגמ':
גמ' לא שחמה. לון רביס משחמה: גמ' בלא שמיט. הוהוה את
שמיטה בין אם שחמה האם ובין אם שחמה וכל מקדחתה על שמיט
מובדיל אלא בשחמה (הוא) כ"ל בת זכר וכל מקדחתה על שמיט
למה לי קרא פשיטא מה לי חד ומה לי תרי דכי היכי דמחייב
אהאי מחייב אהאי וחי בפרה ובהה ובהה שחמה פשיטא תרתייהו אורו
ואת בטה אלא על כרחין בלחוד שחמה פרה והשני את חמיה
ובגמליש את בטה קאמר לאשמיטין דלכ"ז ואורו נמי מחייב:
אכל

והתנן נמלא ההורג. וא"ס והיאך מדקדק מכלן דלא מיטמאה
מחיים דלמלא הייט טעמא דלדעתא שימלא ההורג לא
אקדשה כי היא דתנן ב' בתרא דכריתות (דף ע"ב): המביא חסם תלוי
וטורע לו שלא חטא אם עד שלא נשחט בו וירעה עד שיטמא
חסם וחי אף כן אלא (ב) עד שלא
נשחט ילא וירעה בעד ר' עגלה
ערופה אינה כן ומפרש בגמ' טעמא
דלחשם תלוי משום דלבו עוקפו ונמר
ומקדישו מספק אכל חסם וחי כי
אקדשה דלדעתא דתנא אקדישו אלא
מילתא למפרע עשות הוא
ודלמלא הייט טעמא נמי דעגלה
ערופה ולא משום דלא מיטמא מחיים
ולעולם אסנתמאה אסורה ו"ל דכבר
דגמרי ומקדיש דלא מסקי ארעתייהו
שימלא ההורג וחיט ואמאי לא משני
דעד שלא תפרק הייט עד שלא נראה
לעריפה קודם ירידתה לנחל חיות
כדמשני ב' בתרא דכריתות (דף ע"ב).
וי"ל דמתוך אמאי דייקתה (ג"ז ע"ג)
מאיפא דלא מיטמא מחיים דקתי
כיפא משנערפה קבר שמתמלה לא
באה אלא על הספק כפרה ספקה
והלכה לה:

היא *והתנן *ינמלא ההורג עד שלא תפרק
העגלה תצא ותרעה בעד *אמר ר' בן
לקיש משום *ב' ינאי עגלה ערופה אינה
משנה, ומי אמר רבי ינאי הכי *והאמר ר' בן
ינאי נבל שמעתי כה ושכחתי ונסכין חבריא
לומר ירידתה לנחל חיות אסרתה ואם
איחא לישני כאן קודם ירידה כאן לארד
ירידה א"ר פנחס בריה דרב אמי אגן משמיה
ב' שמיטה *מתני' לה: עגלה ערופה אינה
משנה, א"ר אשי כי הוינן בי רב פפי קשיא
ל' מי אמר רשב"ל הכי והא *איתמר צפרי
מצורע מאימתי נאסרין: רבי יוחנן אמר
ימשעת שחמה ורשב"ל אמר משעת
לקחה ואמרין מ"ש דרבי שמעון בן לקיש
נגמ' קמה-קמה מעגלה ערופה? אלא אמר
רבי חייה בר אבא אמר ר' יוחנן עגלה
ערופה אינה משנה: מתני' ישני שרתי
פרה ובנה אייה שלקח ראשון ישחוט ראשון
ואם קדם השני וכה: נב' אמר רב יוסף
לענין דינא תנן תנא *אם קדם השני הרי זה
דין ונשבר *דין דלא עבד איסורא ונשבר
דקאביל בש"א: מתני' *שחמה פרה ואח"כ
שני בניה סופג שמונים. שחמה שני בניה
ואחד כן שחמה סופג את הארבעים. *שחמה
ואת בטה ואת בת בטה סופג שמונים. שחמה
ואת בת בטה ואחד כן שחמה סופג את
הארבעים. סופגים אומר משום רבי מאיר
סופג שמונים: נב' אמאי *אותו ואת
בנו *אמר רחמנא ולא בנו ואותו? לא ס"ד
דחנינא אותו ואת בנו *אין לי אלא אותו ואת
בנו *אותו ואת אמי *מנין? כשהוא אומר לא
תשחמו הרי כאן שנים הא כיצד *אחד השוחט
את הפרה ואחד השוחט את אמה ואחד
השוחט את בנה-שנים האחרונים חייבין
האי

עגלה ערופה אינה משנה. וה"ס
ולמה דקלומר אינה משנה
לימא תנאי הוא כדלמרינן ב' בתרא
דכריתות (דף ע"ב). דקנאי פליגי בהכי
וי"ל דק היה קבלה בידם הקשה
ה"ר משה מבוגר"ש אמאי לא קאמר
דשוחט דמתני' הייט שורף ופטרון
לר"ש משום דלא חויל לאכילה ולכבוד
חייב משום דעריפה זו היא שמיטה
כדלמרי' בריש פ' שני שערי (ומא דף
סד). גבי שמיטת המטמאה דחייבו לעק
הייט שמיטתו ומייב משום אורו ואת
בט ובכ' המטמאה העוף (ובכ"ס דף ע"ב)
אמרין *דעריפה פ' מסרת מודי נבלה
ויתין ר"ת דל"כ לא הוה ליה למימני
השוחט אלא העורף והזקק הוא
דלמלא תלך שחמה משום אחריני פרה
מחאה ושור הנסקל כדלמרינן ב' כ"ב
(לע"ל דף כ"ט). דסיפא בקדשים ואידי
דלוק מכהמה תלך שמיטה כשרה
ולא קמי מליקתו: אמר רבי ינאי
גבול שמעתי בה. רבי ינאי למעמה
דלית ליה ב' כ"ב דקדושין (דף ט"ז).
דכפרה כתיב בה כקדשים ולהכי
מיטמא מחיים כמו שאר קדשים
דמיטמא מחיים *ועריפ סדרדרשין

כריתות דף ט"ז). מנייה סס טהא קבורה אינמרין לאחר עריפה דלא
נימא דשריא משום שנעשית מלוה: *רישנין כאן קודם ירידה
כאן לאחר ירידה. תימה הא על כרחין מתני' דכריתות (דף ע"ב):
מוכחא דלא מיטמא מחיים כדדייק הסם *בפ"ב (ב' כ"ב) מסיפא דקתי
דכפרה ספקה והלכה לה: גמ' קמה קמה. מסקנא לא קיימא
הכי בפרק ב' דקדושין (דף ט"ז). אלא מחיק דר"ל כתנאי דבי רבי
ישמעאל דליף הכי נאמר מכשיר ומכפר מכשיר פירוש
אש מלורע מכפר שאר קרבנות ונאמר מכשיר ומכפר בחון פירוש
מכשיר לפרי מלורע מכפר עגלה ערופה ושעיר המשתחוה ובפרק
בבבליה דכריתות (דף ע"ב). מוקי לה נמי רב המטמא דלמך עגלה ערופה
מיטמא מחיים כתנא דבי ר' ישמעאל ותימה היאך משמע ממילתיה
דר' ישמעאל דמיטמא מחיים ו"ל דייק משום דלא אינמרין למילף
מכשיר ומכפר אלא ליאסר מחיים דלחיה שחמה ויעיני מוזה אסר
[לא] תחלו לרבות השוחטה ב':

סופגים אומר משום ר"מ סופג שמונים. ארישא נמי פליגי
בפ"ב בקדושין וכה"כ אמר ב' קמח דיבמות (דף
ט"ז). חלוק היה ר"ש אף בראשונה וסיפא נקט משום דבבבליה דרשב"ן
דלע"כ דליכא שתי שמות ל'אורו ואת בנו. וז"ל ואורו. לא לקי אלא
ארבעים כיון דנפקי תרתייהו מחד קרא דלא השחטו:
האורע

הוא

הוא

הוא

הוא

[בבבליה י"א ד"ק ס"ה
מנחה ס"ה]

סוסה מ"ו (מכות ו')
כריתות כ"ב. ע"כ

אמרה ב' כריתות כ"ב
קדושין י'
עין שופר בב"ב שכתבו
על רש"י לא דק דכתיב
בבבליה ע"ש ר"ל וי"ו
פ"ט מ"ז מ"ח ס"ח
ל"ג ד"ה ל"ח ו"ח
שנת אל. ד"ט ח"י

קדושין י'

[בבבליה פ"ה]

כריתות ט"ז.

רבינו גרשום

פרה נפרדת על בני
מערותיה. כלומר אם
אירע בה פיסול או
במטמאה או בשחמה
תצא. כלומר עם שאר
בבבליה על חילוק קדושין
ד"ש כן לקיש אריש
בן לקיש. כלומר ובא
אמר ריש לקיש עגלה
ערופה אינה משנה
הוא אמר משנת קמה
ואברה מותרת שעה
השוחטה. (ב) שריפה
שאינה אריה היא
רבי יוסף לענין דינא תנן.
כלומר דין הוא שישחט
אח"כ [שחמה] שני בניה
ואח"כ שחמה סופג את
הארבעים. כלומר שארון
שני לאין טול בשחמה
אורו: ולא בני אורו.
כלומר דייקא דרשום
שני בניה אח"כ שחמה
אח"כ סופג את הארבעים.
כנים אורדנים חייבין.
כלומר אחד שמיט
בני אורו אחד שמיט
אורו ואת בנו:

(ח) מלא דתנן כאן
אם היינו ו"ל וחי'
שאר אמר מתני' דכ"ו
שחמה פרה וחי

כ"ה כ"ז כ"ח וכל וכל
בנה ועיין ש"כ